



V malé obci Lukavice nedaleko Chrudimi žije Karel Tezner, chovatel moravských pštrosů. Za svůj život se specializoval na několik jejich barev, nyní chová žluté, ale o tom více v článku.

Bašta moravských pštrosů ve Východních Čechách

(1)

Okouzlen barvou a typem – Karel Tezner



▲ Karle, jaké byly Tvoje chovatelské začátky?

Dlouhou dobu jsem choval české staváky, a to černé rovné a stříbřité sedlaté. Jakmile jsem si postavil dům, byl jsem nucen chov uzavřít do voliéry, a přemýšlet o změně ple-

Ve svém chovu preferuji přísnou selekci.

mene. Z tohoto důvodu jsem si vybral moravského pštrosa, který má v našich končinách dlouholetou tradici. Vyrazil jsem na tradiční výstavu do Pardubic, s tím úmyslem, že si zakoupím dva páry moravských pštrosů černých. Bohužel v burze nebyly zastoupeny, a jelikož jsem byl rozhodnut, že bez holuba neodejdu, tak jsem si pořídil na zkoušku červené. Nakonec jsem u nich vytrval téměř 20 let. Díky tomu jsem se sprátil s výbornými chovateli, zejména však s přáteli Pleskotem a Strouhalem, s nimiž

jsem dlouhá léta vyměňoval chovný materiál a přejímal jejich rady a doporučení. Za jejich spolupráci jsem velmi vděčný a hrdý na to, že jsem mohl tyto chovatele znát osobně.

Červená barva je velmi náročná. Musí se u ní dbát na hloubku a také na typický dvousložkový lesk – zelený lem a červený lesk tvoří výplň. Na barvu byl velký specialista pří-

tel Strouhal ze Seče a na typ přítel Pleskot. Dnes pokračuje v chovu červených po příteli Pleskotovi jeho syn. Chov jsem nakonec ukončil z důvodu pracovního vytížení, a kvůli náročnosti chovu.

▲ Co Tě přimělo vrátit se naplno opět k chovu holubů?

Na speciální výstavě východočeské pobočky v Týništi nad Orlicí jsem se seznámil s Jiřím Říhou. Po následné návštěvě jeho chovu, a darování dvou párů moravských pštrosů černých šupinatých, jsem začal s jejich chovem. Hned první sezónu mě tento ráz překvapil svojí vitalitou a plodností. V začátcích mého chovu byli černí šupinatí výborní v typu. Bohužel se časem přešlo na šlechtění kresby. Vznikli tak drobnější holubi, kresba se začala upřednostňovat na výstavách a typičtí holubi šli do ústraní, s tím jsem se nemohl smířit, a proto jsem chov šupinatých zrušil.

▲ Jak ses dostal k moravským pštrosům černým?

V ZO ČSCH Slatiňany jsem se seznámil s přítelem Paľukou, který mi nechal typické černé pštrosy. Když mluvím o ZO ČSCH Slatiňany, nesmím zapomenout na Milana Horvorku, který byl, společně s Jirkou Říhou, mým mentorem chovu.

Postupně jsem doplnil chov černých pštrosů od přátel Talacka, Bartáka, Pleskota a Nováčka. U černých jsem se zaměřil hlavně na typ. Šel jsem cestou různého křížení. Podle mých zkušeností nemá křížení černých s modrými příliš valného výsledku, neboť je i v dal-

ších generacích vidět modrá, a to hlavně pod křídlem. Naopak se mi osvědčilo křížení s gigantem, který je velmi tvárný. Gigant do chovu přináší dobrý typ a lehce se na něj přenesou barva a lesk moravského pštrosa.

Chov jsem nakonec zrušil z důvodu malé chovatelské základny, a tudíž malé možnosti získání nové kvalitní krve. Část chovu jsem předal mladému začínajícímu chovateli, kterému se líbili, a sám jsem začal chovat žluté.

▲ A kdy jsi začal chovat moravské pštrosy žluté?

Přítel Říha mě přemluvil, abych se zajel podívat do ve-

dlejší vesnice k příteli Šafaříkovi, který s chovem žlutých moravských pštrosů končil. Tato barva se mi velmi za-

líbila, a tak jsem si u něj

zakoupil dva páry. Poté jsem převzal čtyři páry po zesnulém příteli Brandejsovi, to mě naplno dostalo do chovu žlutých.

1 Karel Tezner se svým nejlepším chovným holubem. Za ním chovné holubice.

2 Mladý holub, silný typ, čistá kresba, krásná hlava, silný zob a široký postoj

3 Špičková holubice z chovu Karla Teznera (speciální výstava východočeské pobočky, 95 b. + ČČ

▲ Karle, přibliž nám Tvoji chovnou sezónu...

Ve svém chovu preferuji přísnou selekci. Jedině tak se může, podle mého soudu, chovatel někam posunout a podpořit kvalitní chov. Každý rok do něj přidávám maximálně čtyři mladé. Chovné samce mám většinou 9 až 10 let a holubice 7 let. Tento ráz vyniká svou dobrou plodností, i v pozdním věku holubi či holubice stále dobře odchovávají. Při krmení dbám na to, aby holubi měli dostatek kukuřice, hrachu, pšenice a slunečnice, zcela vynechávám řepku olejnou, neboť podle mého zjištění po ní zelenají obojky.

Po rozdělení holubů a holubic krmitím pouze ječmenem, teprve týden před párováním začnu holubům přilepšovat a následně páruji.

Sezónu začínám na Vánoce a končím v srpnu. Páry si důkladně připravuji. Prohlédnu holuby, čímž zhodnotím jejich přednosti a vady, dám do budíku a spáruji. Pokud pár nedá dobrý odchov, provedu ihned přepáření. Zjistil jsem, že pokud má holub mír-

nou lysinku, má většinou dokonale sytou barvu. Dříve u mě převládali tmavší holubi, pro udržení typu a barvy jsem dával tmavého samce na světlou samici. Dnes mám již v chovu jen holuby, kteří nejsou ani tmaví ani světlí, ale mají podle mě barvu optimální. Občas se mi stane, že mají světlé letky, což nehodlám tolerovat, a takové ihned vyřazuji. Zaměřuji se vždy na typ a čela, důležitou součástí mého chovu je samozřejmě i barva. Mám také rád, když mají holubi pěkně výraznou obočnici. Pro sezónu 2021 mám připraveno 14 párů, tak jsem zvědavý, jaké budou odchovy. Podle mých počtů by měl být velice nadprůměrný rok. Doufám, že se zanedlouho uskuteční nějaké výstavy, abychom ukázali a porovnali své odchovy, a hlavně se setkali se svými přáteli.

▲ **Jakých výstav se účastníš? Pochlubíš se svými úspěchy?**

Do té doby, než jsem začal chovat žluté, jsem vystavoval pouze červené v ZO ČSCH

Slatiňany. Poté jsem dlouhou dobu nevystavoval. Teprve, co jsem se stal mentorem mého souseda, začínajícího holubáře Michaela Stehna, jsem začal vystavovat společně s ním na místních, ale i na klubových výstavách. Ohodnocení mého chovu jsem získal na výstavě Východočeské pobočky klubu chovatelů moravských pštrosů Brno v roce 2018, kde jsem získal vítěznou kolekci výstavy a čestnou

cenu. Na místních výstavách získávám pravidelně ohodnocení 94 až 96 bodů a čestné ceny. Žlutá je barva, která se mi začala dařit!

Jedna barva mi v chovu moravského pštrosa však stále chybí, a to modrá. Doufám však, že, vzhledem k mému věku, už barvu měnit nebudu!

Text a foto MICHAEL STEHNO



- 4 Pěkná silná holubice. Jedinými vadami je velmi volné peří a světlé oko.
- 5 Chovná holubice velmi kvalitní v typu, silný zob, nasazené vysoké čelo, čistá kresba a klenutá hlava
- 6 Holubice při krmení ve voliére
- 7 Pohled do voliéry na chovné holubice
- 8 Kvalitní hlavy a typ u chovných samců je u př. Teznera základ.
- 9 Kvalitní holubice v typu (uprostřed). Bohužel má horší oko

